

Edukatie: schilderen

Foto S. de Vries

Veranderingsbereidheid

De ontwikkelingen binnen de jeugdhulpverlening bevinden zich in een stroomversnelling. Dat is voor iedereen duidelijk. Sinds de Wet op de Jeugdhulpverlening is ingevoerd wordt er met de nodige voortvarendheid gewerkt aan een goede uitvoering van zaken, welke in de wet zijn aangegeven of die de uitvoering van de wet ondersteunen.

Zo zal niet het Ministerie van W.V.C., maar de Provincie de jeugdhulpverlening met ingang van 1992 gaan betalen. Ook de verantwoordelijkheid voor welke taken welke instelling in de toekomst zal moeten uitvoeren gaat van W.V.C.

door: Dick de Graaf
directeur B. J. Centrum Aekinga

naar de Provincie. Het vakinternaat Aekinga heeft daar in een bijzondere taak, aangezien er sprake is van een functie voor meer dan één provincie. Echter, dan moeten de provinciale bestuurders er wel voor zorgen dat er goede afspraken tussen de provincies Friesland, Groningen, Drenthe, maar ook Noord Holland, worden gemaakt om een goede bovenprovinciale taakuitvoering voor Aekinga, maar ook voor B.J.-Inter-

naat Papenvoort in Rolde mogelijk te maken. Het B.J. Noord-plan is hiervoor een goede ondersteuning.

Uiteraard zijn er meer redenen (zie Aekinga-Info 16), maar het is goed dit speciale onderdeel nog eens te benadrukken. Daarnaast is het ook van belang dat Papenvoort en Aekinga als vakinternaten hun uitgebreid hulpverleningsaanbod goed en nauwgezet op elkaar afstemmen, zodat er in het helpen van jongeren op beide internaten niet dezelfde dingen worden gedaan, maar er juist veel verschillende mogelijkheden kunnen worden aangeboden.

Het uiteindelijke resultaat van deze veranderingen zal tot gevolg hebben dat het huidige beschikbare aanbod, maar ook de huidige werkwijze, zal veranderen. Deze veran-

dering is noodzakelijk en heeft veel boeiende kanten en het nodigt uit tot creativiteit. Wat het ook vraagt, is veranderingsbereidheid bij alle medewerkers.

Ik wens een ieder fijne Kerstdagen en een voorspoedig 1992.

Dick de Graaf.

IN MEMORIAM REMY NOTA

Toen wij donderdagavond op Aekinga het bericht hoorden dat Remy Nota was overleden, was de verslagenheid onder de jongens en de medewerkers van het internaat erg groot.

Vanaf oktober 1989 was Remy bij ons, en waren wij bij zijn leven betrokken. Wij hebben hem leren kennen als een stevige blonde knul, die de eerste tijd nogal onwennig en schuchter op het internaat rond liep. Bepaald geen lastige, bewerkelijke jongen met het daarbij horende gedrag en streken. Maar al gauw merkten we dat Remy erg graag zijn eigen gang ging en zijn eigen teruggetrokken leventje probeerde te leiden. Hij sloot zich nauwelijks aan bij zijn groepsgenoten, hoewel hij er graag bij wilde horen, en trok zich vaak terug op zijn kamer.

De gesprekken die wij met Remy voerden vond hij wel fijn, hij praatte veel, maar raakte dan nogal eens hevig verward in zijn fantasieën en de werkelijkheid, die vaak te zwaar voor hem leek. Hij had geen idee hoe hij zijn plannen, wensen en ideeën kon verwezenlijken. Vragen en meedenken van ons ervoer hij al snel als bedreigend; hij had het gevoel, dat wij hem niet geloofden.

Remy had heel weinig vertrouwen in zichzelf en daardoor weinig in anderen. Vaak eenzaam en het was dikwijls niet gemakkelijk voor ons om hem goed te begrijpen. In

de loop van de tijd heeft Remy wel wat beter geleerd om zich niet op de kop te laten zitten, kreeg een beetje vertrouwen in een paar volwassenen die hij zelf uitkoos. Hij werd door zijn groepsgenoten steeds meer geaccepteerd en ze kozen hem als vertegenwoordiger in de Jongerenraad op Aekinga. Daar liet hij soms hele goeie ideeën horen, maar steeds met die modeloze ondertoon van „er zal wel weer niets van terecht komen.”

In onze projektgroep Ervarend Leren in Frankrijk werd Remy uitge-

*Jij bent bijeen met bloem en wind;
een toestand, onbekend; ik wil
beproeven elk verschil,
dat zich nog tussen ons bevindt,
over te nemen in het woord;
tot er in dit verlaten oord
niets anders is van je verlies
dan deze winst, dat ik precies
de grenzen weet van mijn gemis.*

Gerrit Achterberg

daagd zijn eigen plannen te maken en zich niet zo gauw te laten ontmoedigen. Even leek het er op, dat het zou lukken, maar het schoot hem tekort aan geloof in zichzelf en anderen.

Remy was niet echt gelukkig; hij was gevoelig en kwetsbaar en er ging veel in hem om, wat hij moeilijk kon uiten en waar wij niet bij konden of mochten komen. Dan vluchtte hij in zijn muziek, zijn schilderen, zijn graffiti's; in zijn fantasieën en dromen, ver weg van die ingewikkelde wereld en die harde realiteit.

En dan komt er die ongenadige wrede realiteit: Remy is ziek, erg ziek. Weinig bleef er nog voor hem over om in te geloven en om voor te vechten. Een ongelofelijke en ongelijke strijd. Op donderdag 28 november kwam er toch nog onverwacht een einde aan zijn jonge leven.

Op dinsdag 3 december 1991 hebben we in Bolsward afscheid genomen van Remy. Wij wensen ouders, broer, zus, familie en allen die bij Remy betrokken waren, veel kracht toe om dit moeilijk te begrijpen verlies te aanvaarden.

Joop Daams.

Het eerste trimester zit er straks weer op:

Het oude jaar is bijna ten einde

Op het moment dat ik dit schrijf, is Sinterklaas net achter de rug en zijn we hard op weg naar de Kerstvakantie. Ons mededelingenblad „Aekinga-Info” moet snel naar de drukker als het vóór de Kerst nog moet uitkomen. Vanwege de tijdsdruk laat ik het bij wat korte mededelingen vanuit de internaatschool. Het trimester was lang. Sinds begin augustus draait de school en er is slechts een kort herfstverlof geweest. In deze laatste weken zijn zowel bij de jongeren als bij de docenten wel wat „vermoeidheidsverschijnselen” te bespeuren. Het is ook weer tijd om de rapporten op te maken. Dus daar zijn de docenten druk mee bezig.

Een tweetal maanden hebben we geëxperimenteerd met een niveau-groepen-rooster. Na evaluatie hiervan hebben we besloten (na een moeilijke afweging) weer terug te gaan naar het rustigere en „minder kwetsbare” vaste lesgroep-rooster. Wel hebben we nu een „schakelgroep” in het leven geroepen, voor jongeren waarvan duidelijk is dat ze binnen niet al te lange termijn teruggaan naar het reguliere onderwijs. Op de dinsdagochtend zijn de AVO-docenten exclusief beschik-

baar voor deze schakelgroep, die nu 14 leerlingen telt. Dus in kleine (sub-)groepjes krijgen deze jongeren intensieve begeleiding voor de

Geen langdurig ziekteverzuim onder de docenten. Wel had bij verscheidene leerkrachten griep en buikgriep toegeslagen. Dus af en

vakken wiskunde, natuurkunde, Engels, Nederlands en vaktekennen. Intensieve en gerichte extra aandacht dus voor theoretische vakken. Een uitstekende zaak natuurlijk om zo het insporen in het reguliere onderwijs te vergemakkelijken.

toe was het wel improviseren binnen het lesrooster.

Tot slot nog aandacht voor het volgende: als u op bezoek komt op Aekinga (bijvoorbeeld in de leefgroep of bij de maatschappelijk werker), denkt u er dan aan dat u ook uitdrukkelijk welkom bent op de internaatsschool (de afdeling Educatie zo u wilt!) voor een gesprek met een docent of meerdere docenten, of voor een gesprek met mij als hoofd Educatie (over bijvoorbeeld schoolvorderingen, opleidingskeuze, beroepskeuze, etc. etc.). Maakt u dus van de mogelijkheid gebruik, indien u dat wenst.

Rest me nog u allen, ook namens het docententeam van Aekinga, een goede kerst te wensen en voorspoedig 1992.

Jan Klinkenberg,
(hoofd Educatie).

bedoeling. Naast het opdoen van vaardigheden als (kaart)lezen, speuren, kompas lezen, het doen van opdrachten e.d. betekent het doorzetten over je eigen grenzen gaan, maar ook oog hebben voor je groepsgenoten, elkaar er doorheen slepen, elkaar ondersteunen als het niet meer zo gemakkelijk gaat. Samen op weg, samen weer thuis.

Onze ervaring is elk jaar weer, dat al hoe moe de jongens ook zijn, als ze na een gezonde „nacht” rust hun oogjes weer open doen, hebben ze allemaal weer het fijne gevoel iets gepresteerd te hebben. En niet alleen de jongens, maar ook de leiding die met de jongens is meegelopen.

Wat voor de lopers de Hondetocht is, is voor een groot aantal medewerkers een hondebaan, en dat zijn de kontrôleposten en de mensen die de tocht uitzetten.

Dit jaar lag door het vertrek van Cor de Kok de organisatie in nieuwe handen. Dankzij het materiaal van Cor konden deze daar goed mee uit de voeten en resulteerde in een fijne tocht die alle leefgroepen tot een goed eind hebben gebracht. De eerste leefgroep was tegen tweeën binnen, de laatste groep om half vier.

Hieronder volgen de ervaringen van leefgroep twee:

„Iedereen was er op voorbereid, dat het een natte tocht zou gaan worden. De weersverwachtingen waren van te voren niet best. Maar ondanks dat gingen we met zijn allen goed gemutst op weg (letterlijk en figuurlijk).

De eerste natte voeten waren al snel gehaald. De woorden die daarbij geuit werden zijn niet voor herhaling vatbaar. Maar natte voeten of niet, het mocht de pret niet drukken. Zonder fouten te maken kwam-

**OPDRACHT VIJF
DE-PAALTJE-PAALTJE-ROUTE**

Vanaf de reflektor loop je het weiland in. Je vindt aan je linkerhand paaltjes. Het paaltje met de reflektor is nummer 1. Blijf de paaltjes volgen, en na 12 paaltjes zie je ergens een knipperlicht. Loop daar naar toe. Als je bij het knipperlicht bent, begint daar de volgende opdracht.

**OPDRACHT ZES
DE-REFLEKTOREN-ROUTE**

Je schijnt nu met je zaklantaarn in het rond tot je ergens een reflektor ziet schitteren. Je loopt naar deze reflektor toe en vanaf deze plek schijn je wederom in het rond om de volgende reflektor te zoeken, en zo voort en zo voort. De REFLEKTOR-ROUTE eindigt bij 2 bij elkaar hangende reflectoren.

*...elke stap die 'k zet
brengt me dichtbij m'n bed....*

**OPDRACHT ZEVEN
DE-OPENBARE-WEG-ROUTE**

Je gaat nu linksaf het fietspad op, totdat je aan je rechterhand een reflektor aan een boom ziet.

HAHAHA

**OPDRACHT ACHT
KNIP-OOG-ROUTE**

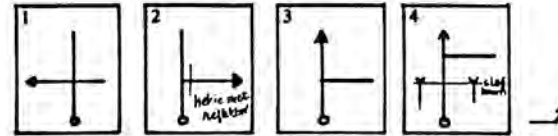
Volg het pad tussen de bomen tot het eind. Hier hangt een knipperlicht. Zoek van hieruit het volgende knipperlicht. Volg deze knipperlichten.

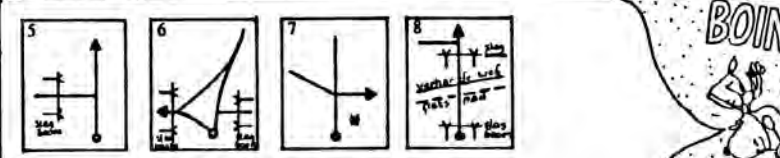
BAM!

**OPDRACHT NEGEN
BOLLETJE-PIJLTJE-ROUTE**

Als je nu het laatste knipperlicht hebt gehad, ben je terecht gekomen op een fietspad. Hier begint de "holletje-pijltje-route". Het bolletje ben je zelf, en je loopt in de richting die de pijl aangeeft.

BOING!

Je blijft nu de pijl volgen tot je een bekende tegenkomt.

.....hoe bedoel je hondsmoe.....

**OPDRACHT TIEN
LEBBER-LEBBER-LEBBER-SLURP**

en we al snel bij het beruchte moerasgebied. Met een perfecte samenwerking en een vrijwilliger die tot zijn middel in het water ging staan (en niet eens echt nat dankzij laarzen en een goed regenpak), kwamen we er met zijn allen redelijk goed door.

Daarna liepen we een tijd min of meer met een paar andere groepen bij elkaar. Op naar de chocolademelk, die er gretig in ging. Zij die trachten hun broek en schoenen schoon te houden konden dit na de kabelbaan echt schudden. De kuil aan de overzijde deed de rest. En toch was het nog steeds droog, al waaide het behoorlijk hard.

De stemming bleef goed tot de laatste paar kilometer: Appelscha was zo dichtbij, en het internaat bleef maar uit zicht. Spectaculair was het wel met de blubber, de sloten en het prikkeldraad dat onder stroom stond. Maar eind goed al goed. De hele groep kwam zonder kleerscheuren aan en daar waren we met zijn allen best trots op.

We kunnen terugkijken op een geslaagde, leuk opgezette en gelukkig droge hondetocht."

Over de ervaringen met de jongens van leefgroep vier doet Anne Prins hieronder verslag van hun tocht.

"Warm ingepakt en vol enthousiasme werden we als derde groep uit de vrachtwagen gezet. Het eerste stuk moesten we met kompas, wat door Willem en Wybe keurig werd uitgevoerd.

Daarna volgde een groot moeras alwaar de meesten van onze groep meer zijn gevallen, dan dat ze konden blijven staan. Dave en Robert konden zelfs niet over de graspolen heenkijken. Toen volgde de reflektorentocht, Ronny voorop en deze loodste ons er prima door. Af en toe wat gevloek vanwege boomstronken en laagvliegende takken; maar ja dat hoort er bij.

...ikbenhetzatkwilpasatikbenhetzatkwilpasatikbenhetzatkwilpasatikbenhetzatkwilpasatikbenhet...

OPDRACHT EEN LEVENSNIJ-ROUTE

Als je de opdracht goed opgevolgd hebt, dan sta je bij 2 reflektoren. Bij deze reflektoren loopt een touw.

Als je deze gevonden hebt, doe je de zaklantaarns uit, en volgt dit touw tot aan het eind.

Aan het eind gekomen mag je de zaklantaarns weer gebruiken en zoek je daar 2 reflektoren. Hier ga je rechtsaf en loop je door tot de verharde weg. Ga hier links af.

OPDRACHT TWAALF DE-ZET-JE-BRIL-OP-WANT-DIT-MOET-JE-GOED-LEZEN-ROUTE

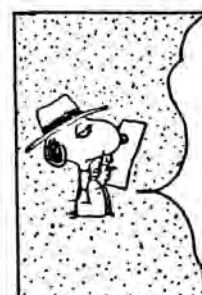
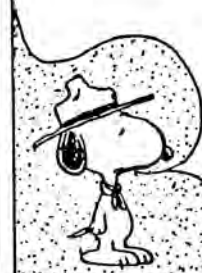
Als je de vorige opdracht goed hebt uitgevoerd, dan loop je nu op de verharde weg. Volg deze weg tot je linksaf de Helomaweg in kunt slaan. Volg de Helomaweg en ga de eerste weg rechtsaf, de Veenweg in.

Volg deze weg totdat deze weg een bocht maakt naar rechts. In de bocht ga je links het pad op. Hier verlaat je dus de verharde weg. Volg dit pad tot het eind. Zoek hier het knipperlicht en loop daar naar toe.

OPDRACHT DERTIEN DE-BLINDE-VLEK-ROUTE

Als je opdracht twaalf goed hebt uitgevoerd, sta je, als je op het kaartje kijkt, bij punt A.

Aan jullie de taak om bij punt B te komen.

OPDRACHT VEERTIEN DE-BESCHRIJVENDE-EN-BLIK-OP-ONEINDIG-ROUTE

Als alles goed is verlopen sta je op een T-splitsing bij punt B van de "blinde-vlek-route". De post die bij punt B staat wijst je de te volgen richting aan.

Volg deze weg tot bord "doodlopende weg behalve voor fietser". Dit "fietspad" ga je in; dus rechtsaf.

Je komt nu bij een grote weg aan een grote vaart. Bij deze weg gekomen ga je linksaf en volgt het fietspad tot opdracht 15.

OPDRACHT VIJFTIEN DE-IK-HEB-DE-PEST-IN-MAAR-IK-WIL-NIET-OMLOPEN-ROUTE

Na deze test een flink stuk lopen, waarbij de groep echt als groep liep; allemaal hand in hand om zo iedereen te ondersteunen. De kabelbaan was van korte duur. Willem kwam er over, maar Ronny donderde in het water omdat het anker van de kabelbaan losschoot. Gauw „warme“ kleren aan en vol goede moed weer verder.

Weer een flink loopstuk, maar de stemming bleef prima. Werner, Willem, Wybe, de „grootsten“ pakten de „kleineren“ bij de hand en hen op sleeptouw. Hoezo, prima sfeer! Na de warme chocolademelk, u raadt het al, alweer een groot stuk lopen. Maar we gaven niet op!

Halverwege even pauze met een gevulde koek, en hup weer verder. De laatste test, een oversteek met een vlot over het kanaal ging prima, en we lagen in eerste positie! Het laatste gedeelte was zwaar, zeker een half uur gesjouwd door een bijna onbegaanbare boomwal.

Om half drie kwamen we eindelijk aan en gauw een bord soep en naar ons warme bed. Wat is een bed dan lekker! Komplimenten aan alle jongens en aan Carin, die ondanks dat ze ziek was het toch volgehouden heeft.

INFO-KORT

VELDVERLICHTING

Op het sportveld zijn door Jan Mooyman met een aantal jongeren lichtpunten aangebracht, zodat er ook in de avonduren van het veld gebruik gemaakt kan worden.

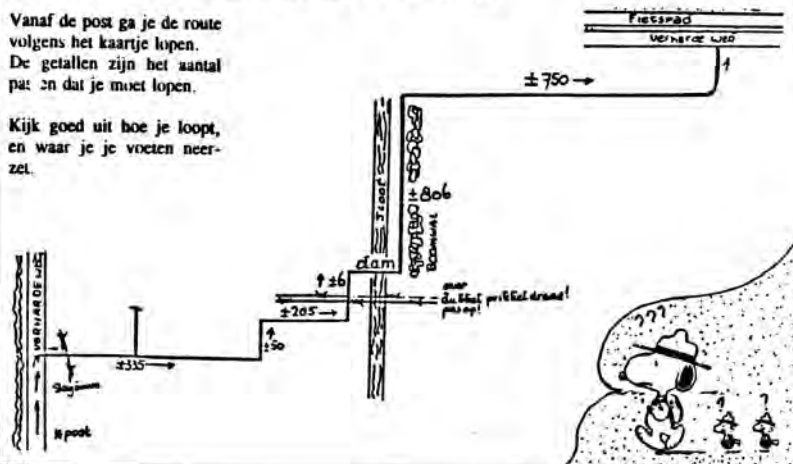
PARKEREN

Het terrein van het vakinternaat rondom de leefgroepen is speel- en leefgebied voor de jongeren. Bezoekers van het vakinternaat worden dringend verzocht hun auto te parkeren op de parkeerplaatsen bij de keuken en het magazijn. Voor personeel gold dit al. Alleen de groepsleiding die nachtdienst heeft, heeft de auto bij de groep staan.

OPDRACHT ZESTIEN DE-PAS-OP-JE-PASSEN-EN-OP-VOOR-DE-BOER-ROUTE

Vanaf de post ga je de route volgens het kaartje lopen. De getallen zijn het aantal pas: en dat je moet lopen.

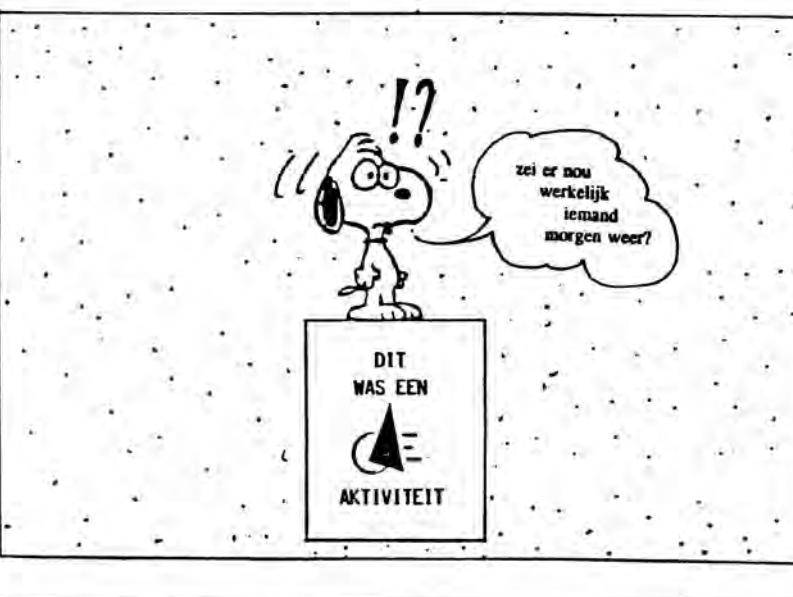
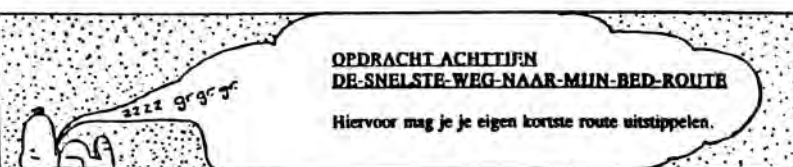
Kijk goed uit hoe je loopt, en waar je je voeten neerzet.

OPDRACHT ZEVENTIEN DE-SOEP-WAAR-ZIJN-DE-BALLEN-ROUTE

Bij de verharde weg gekomen ruik je de soep al. Je gaat naar links, en na 100 meter naar rechts, en dan de geur van de soep volgen.

En voor je soep gaat eten. EERST AFMELDEN !!!!

Leefgroep 4

Een blik in de leefgroepen

Leefgroep 5

Joan Engel

happy NEW YEAR IN 1992

happy NEW YEAR

PRETTIG⁹⁹'92

Een paar dagen stappen

15 oktober 1991

Vanmorgen zijn we om kwart over tien vertrokken naar het station. Om 10.35 uur vertrok de trein. Joop Scholten en Fred v. d. Poll hebben ons uitgewuift. En daar gingen we op weg naar Maastricht. We zijn met zijn vieren, Diana, Miranda, René en Nilufar. Het was heel gezellig in de trein, alleen zo nu en dan verveelden we ons.

In Utrecht in een stationsrestaurant hebben we even iets gegeten. En ik maak natuurlijk weer een blunder. Ik zou René een aansteker toe gooien en toen gooide ik te hard en kwam de aansteker aan de overkant. Bijna in de koffie van de andere man. We gierden het uit van het lachen, daarna zijn we weer vertrokken.

In Maastricht hebben we eerst nog wat gedronken en toen gingen we met de stadsbus naar de jeugdherberg. Toen we er eenmaal waren gingen we ons in laten schrijven en lieten we ons naar de kamers wijzen, daar hebben we onze spullen naar toe gebracht en toen zijn we naar de stad gegaan om wat te bekijken en om wat te eten. We zijn naar een snacktent gegaan en hebben patat en een milk-shake gekocht. Toen nog even naar de supermarkt om wat inkopen te doen, nog een paar minuten op de bus wachten en toen uiteindelijk naar de jeugdherberg.

We zijn nu allemaal hartstikke moe, maar straks gaan we naar de bioscoop toe, en morgen gaan we naar Valkenburg.

door Nilufar Wiersma
Het Fasehuis, Heerenveen

We zijn vanavond naar de bioscoop geweest. Diana en ik gingen naar een film kijken en René en Miranda keken naar een andere film. Daar waar Diana en ik naar hebben gekeken was echt zielig. We hebben zitten huilen in de bioscoop (zachtjes).

Daarna gingen we weer terug naar onze jeugdherberg. Ik denk dat we morgen weer naar huis gaan in plaats van donderdag. Toen we er eindelijk weer waren gingen we nog wat drinken en dan... eindelijk slapen...

16 oktober 1991

Vanmorgen hebben we ontbeten en hebben we besloten om naar huis terug te gaan. Maar eerst naar Valkenburg.

Toen we in Valkenburg waren liep er steeds een hond met ons mee; wij snel een restaurant in duiken en hebben we daar wat besteld. En ja hoor, wat doen wij, wij zoeken weer één van de duurste restaurants. Maar we zijn ook maar één keer

met vakantie, dus moet het kunnen, is het niet?

Toen we wat gegeten hadden, gingen we naar de kabelbaan. Dat was heel leuk. Daarna hebben we een grot van binnen bekeken. Onderweg steeds dikke pret. Soms had ik het niet meer, en helemaal niet meer toen René helemaal niets meer wilde zeggen. Dat heeft hij wel vijftig minuten volgehouden. Wel saai hoor.

Toen we dat hadden beleefd gingen we naar Albert Heyn om inkopen te doen voor onderweg. Anders hadden we niets te eten (en dat is toch wel zielig, hè). Tijdens de terugreis gingen we nog naar een restaurant (nu een goedkopere) en hebben we daar nog een echte Limburgse vlaai gekocht. Hij is ook nog heel overgekomen.

En nu... Nu op weg naar Heerenveen. Dat was weer dikke lol. Alleen waren we ook best wel moe, maar dolblij dat we weer naar huis konden. Er zijn ook foto's gemaakt zoals je op deze bladzijde kunt zien. We waren melig in de trein. Er waren mensen bij die om ons moesten grinniken van hoe wij bezig waren. Zo nu en dan lagen we wat te suffen in de trein, maar Diana was in een melige bui en Miranda zou een slok uit de fles nemen, en ja hoor. Diana stoot er tegen aan en Miranda proestte alles er uit, ik denk van het lachen. We lagen in een deuk, ik kreeg er zelfs buikpijn van.

Om 19.40 uur waren we weer op het station van Heerenveen.

Als jongeren niet uit hun bed komen,

In een voormalige lagere school, de Koningin Wilhelmina School aan De Ried te Drachten, is 'Het Projekt' gehuisvest. Dit daghulpproject is (sinds 1989) een samenwerkingsverband tussen het centrum voor jeugdhulpverlening Aekinga te Appelscha en het 'vroegtijdig schoolverlaters-project', een onderdeel van het Friesland College, voorheen KMBO Streekschool Friesland te Leeuwarden. 'Het Projekt' biedt meisjes en jongens uit de regio een totaalpakket, bestaande uit jeugdhulpverlening gecombineerd met een educatieprogramma, dat tot doel heeft jongeren terug te laten stromen naar het onderwijs of hun kansen op werk te vergroten. De meerderheid van de deelnemers is geheel of partieel leerplichtig.

Foto's Jaap Spijker

Lassen in de metaalwerkplaats van 'Het Projekt' in Drachten.

In samenwerking met het Friesland College wordt onderricht gegeven in de verplichte AVO-vakken. Jongeren kunnen er tevens lesprogramma's volgen in onder andere: metaal/lassen, fietstechniek, textiel en horeca. De meeste programma's worden afgerond met een certificaat; in het metaalprogramma valt een erkend NIL-(las)diploma te behalen. De jongeren krijgen

beroeporiëntatie en stagebegeleiding. Er zijn contacten met een tiental bedrijven in de regio. Een wekelijks programma-onderdeel van 'Het Projekt' is de 'meisjesdag', waarop aandacht wordt besteed aan specifiek op hen gerichte thema's, zoals zelfverdediging

of incest. Sport staat bij dit project hoog aangeschreven. Er zijn tal van activiteiten als zeilkampen, lange-afstandswandelingen en overlevingstochten. We spreken met coördinator Rienk Versloot en adjunct Annelies de Jonge. Rienk Versloot werkt al sinds 1985 bij het voormalige

randgroepjongerenproject van het ministerie van Onderwijs, dat door de samenwerking met de jeugdhulpverlening is uitgegroeid tot de huidige, veel bredere formule.

Ook de opvangmogelijkheden zijn meer dan verdubbeld: van 45 tot ongeveer 70 jongeren op jaarbasis.

Bij 'Het Projekt' hebben jongeren de mogelijkheid een tekstverwerkingsdiploma te behalen.

Bijzondere positie

Rienk Versloot vertelt: 'De officiële erkenning van onze samenwerking met Aekinga was voor mij de bevestiging van mijn visie dat de invalshoek die van oudsher aan dit project ten grondslag lag, jeugdhulpverlening was en niet onderwijs. Jongeren worden niet van school gestuurd uitsluitend en alleen vanwege hun onderwijsproblematiek. Daar komt aanmerkelijk meer voor kijken. 'Het Projekt' neemt dan ook een bijzondere positie in ten opzichte van de 29 andere projecten voor randgroepjongeren in ons land, die merendeels specifieke onderwijsprojecten zijn.'

Aanmelding via 'vangnet'

Jongeren die bij 'Het Projekt' terechtkomen, worden aangemeld door de Commissie Advisering Schoolcarrière (CAS), een 'vangnet' van drie instanties: leerplichtambtenaar,

dan hálén we ze

Sport: inspanning èn ontspanning.

Een meisje ingespannen met naald en draad bezig in het textiellokaal.

schoolarts en maatschappelijk werk. De CAS bespreekt een geval van een jongere die in het onderwijs is mislukt - of dreigt te mislukken vanuit drie invalshoeken: de schoolgeschiedenis, de medische achtergrond van de jongere en de gezinssituatie. Naast de CAS functioneert de Werkgroep Uitvoering Leerplicht (WUL), waarin behalve een aantal scholen ook 'Het Projekt' vertegenwoordigd is, in de persoon van Rienk Versloot. Het zijn beide belangrijke organen die kunnen meewerken aan het terugdringen van vroegtijdige schooluitval. In Drachten functioneert een hulpverleningsnetwerk op zowel beleids- als werkersniveau. Doel van het netwerk is te komen tot afstemming c.q. betere samenwerking tussen de verschillende jeugdhulpinstellingen. Het aantal aanmeldingen bij 'Het Projekt' via de jeugdhulpverlening neemt mede hierdoor toe.

Leerplichtambtenaar

Rienk Versloot: 'Met de leerplichtambtenaar in Drachten hebben we heel goede en frequente contacten. De leerplichtambtenaar

is de spin in het web van de jeugdhulpverlening. Zijn of haar - in Drachten is het toevallig een vrouw - aanwezigheid werkt preventief. De leerplichtambtenaar is als eerste op de hoogte van het feit of er iets mis is met een leerling. Handhaving van de Wet op de leerplicht betekent: er op tijd bij zijn, toezicht kunnen houden. Tot mijn grote spijt hoor ik dat de leerplichtambtenaar in sommige gemeenten is of wordt afgeschaft. Dat lijkt me onverstandig.'

Vreemde ogen dwingen

De taken van adjunct coördinator Annelies de Jonge zijn zeer divers: het samenstellen van roosters, contacten met instanties en ouders, kortom het complete reilen en zeilen van 'Het Projekt'. Ook de jongeren achter hun broek zitten hoort erbij. 'Als ze niet uit bed komen, dan hálén we ze. Vreemde ogen dwingen,' vertelt ze. 'Daar wordt door het reguliere onderwijs wel eens wat lacherig over gedaan, maar wij beschouwen het als één van onze belangrijkste taken om in te springen daar waar ouders het blijkbaar niet klaar kunnen spelen.'

Het feit dat 'Het Projekt' de zaken met een zekere schoolse discipline (zo is bijvoorbeeld onlangs een rookverbod ingesteld) aanpakt, wordt door de ouders van de jongeren meestal op hoge prijs gesteld. Annelies de Jonge: 'Ik kom wel in gezinnen waar men geen maatschappelijk werker meer wil zien, zó teleurgesteld is men over de vele contacten die zonder resultaat bleven. Het feit dat wij ons uiterste best doen om, in samenwerking met ouders of verzorgers, jongeren óf weer naar school óf aan het werk te krijgen, maakt een solide indruk.'

Informeel sfeer

Ongeveer 15% van de jongeren van 'Het Projekt' keert terug naar het onderwijs. 'Dat is weinig,' vindt Annelies de Jonge. 'Er zijn verschillende oorzaken voor. Ten eerste zijn ze in het verleden 'afgeknapt' op het onderwijs. Ten tweede is ons programma - dat zeg ik eerlijk - ook niet erg bevorderend om hen weer in een schoolse systeem te

laten meedraaien. De sfeer is hier informeel, de jongeren genieten een grotere vrijheid dan in het reguliere onderwijs. Ten derde: niet alle scholen staan te popelen om hen terug te nemen.

Dat alles houdt in dat er in verhouding veel jongeren doorstromen naar deeltijdonderwijs, het zogenaamde cursorisch beroeps- onderwijs. Dat verloopt soms moeizaam. Om zo veel mogelijk succes te boeken beschikt het Friesland College over een schakelklas voor meerdere leerlingstelsels. 'Het Projekt' springt actief in op recente landelijke initiatieven en ontwikkelingen om de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt te vergroten. Zo wordt er samengewerkt met de Gemeentelijke JWG Stichting en financiert Aekinga mede het Brugproject van het CNV, dat gericht is op probleemjongeren.

Rienk Versloot verwacht dat de jeugdhulpverlening in de toekomst een grote rol kan gaan spelen bij deze ontwikkelingen. 'Behalve vakkennis brengen wij jongeren namelijk ook dé sociale vaardigheden bij, die minimaal nodig zijn om een arbeidsplaats te krijgen.'

Conclusie

Rienk Versloot trekt de volgende conclusie. 'Het samenwerkingsexperiment tussen jeugdhulpverlening en onderwijs, zoals dat in 'Het Projekt' gestalte krijgt, blijkt succesvol te zijn. Reden genoeg om het voort te zetten. Toch is dat allerminst zeker. Hinderpaal in dezen is het tot nog toe gevoerde jaarlijkse projectenbeleid van het ministerie van O en W. Het ministerie heeft de faciliteiten weer voor een periode van één jaar verlengd. Toch lijkt een verdere samenwerking goede kansen te bieden, zeker in samenspel met de in werking getreden Jeugdwerk Garantie Wet. 'Het Projekt' is immers bij uitstek in staat om jongeren qua begeleiding en onderwijs zover te brengen dat zij een JWG-baan aan kunnen pakken.'

*BJ-bulletin is een uitgave van
het Bijzonder Jeugdwerk*

AFWERKING VAN DE NIEUWBOUW

de beplanting....

AEKINGA KLAVERJAS- TOERNOOI

door Frits Diepenbroek

Op donderdagavond 28 november j.l. werd er door zestien enthousiaste klaverjassers de onderlinge strijd aangebonden. Ondanks het feit dat het tempo laag was, twaalf „potjes” in anderhalf uur, was het zeer gezellig en werd er weloverwogen en serieus gekaart.

Vanuit de keuken was er gezorgd voor koffie, fris, een stukje kaas en worst. Dit alles werd keurig geserveerd door Dennis van Os.

De gehele stemming na afloop was: „Morgenavond weer?” kortom het was een zeer geslaagd gebeuren dat in het voorjaar zeker een vervolg zal krijgen.

Uitslagen:

1. Rodney Kapiteyn	2697 pnt.
2. Peter Bremer	2595 pnt.
3. Imke de Jong	2593 pnt.
4. Marten Verbeeten	2455 pnt.
5. Henk v. d. Berg	2402 pnt.
6. Mahdy Bzim	2387 pnt.
7. Jan van Goethem	2325 pnt.
8. Guido Foks	2152 pnt.
9. Lex Kruyer	2101 pnt.
10. Dave Bagmeyer	2098 pnt.
11. Stefan Sens	2059 pnt.
12. Julius Plat	2003 pnt.
13. Wybe Plantinga	1984 pnt.
14. Tim Kos	1964 pnt.
15. Paul Veenstra	1909 pnt.
16. Angelo Veenhuizen	1576 pnt.

Op donderdag 31 oktober werd door de stuurgroep internaats-activiteiten het jaarlijkse Aekinga tafeltennistoernooi georganiseerd. Achttien deelnemers (met tijdens de aanvang nog een boel jongens met spijt dat ze zich niet hadden opgegeven) streden in drie poules van zes spelers om de finale-plaatsen.

De sfeer was zeer goed: gezellig en druk en voor de inwendige mens stond Harry uit de keuken garant. Het werd enorm spannend. Drie poule-winnaars waren aan het eind wel duidelijk: Stefan Sens, Guy Ostendorf en Peter Bremer. Voor de vierde finaleplaats moest nog

FC Fochteloo B1-FC T.F.S. B1: 0-6

Op 5 oktober speelden we onze tweede competitiewedstrijd tegen dezelfde tegenstander als de eerste wedstrijd. Het leek wel Europa-cupvoetbal! De verwachtingen waren hoog, want we hadden goed gepresteerd tijdens het B.J.-toernooi in Zweeloo, betere spelers, goed getraind en we speelden thuis! De ontgoocheling was enorm: we verloren met 0-6. Oorzaak: te weinig overspel, geen collectief, geen zelfvertrouwen en zeer veel persoonlijke fouten. We leerden het volgende: betere spelers wil nog niet zeggen een beter team. We zullen beter moeten samenspeelen, overspelen en samenwerken! Maar vooral met elkaar en niet tegen elkaar spelen/voetballen.

FRITS

FC Makkinga B1-FC Fochteloo: 3-2

Op zaterdag 19 oktober waren beide ploegen vrij in de competitie en dat was een mooie gelegenheid om op uitnodiging van FC Makkinga B1 een oefenwedstrijd tegen elkaar te spelen. In de eerste helft kon FC Makkinga B1 na een kwartier de leiding nemen, maar niet voor lang, want vlak voor de rust kon Guido de keeper uitspelen en werd het 1-1. Vlak na de rust kon Fochteloo de leiding nemen door een uithaal van Stefan en werd het 1-2. Deze voorsprong konden we lang vol

houden, tot dat Makkinga hun kansen wat meer ging benutten, en werd het via 2-2, vlak voor het einde 3-2 voor hen. Het was een prima wedstrijd met goed voetbal door een goeie inzet van een ieder. De jongens hadden blijkbaar toch wel wat geleerd van het debakel tegen T.F.S.

SYTZE

FC Fochteloo B1-FC Tynje B1: 0-17

Zaterdag 26 oktober was de koploper van de competitie onze tegenstander. De Tynje had niet alleen nog geen wedstrijd verloren, maar ook hun doelgemiddelde loog er niet om. FC Fochteloo B1 kon deze zaterdag maar net genoeg jongens bij elkaar krijgen om tegen deze tegenstander aan te treden, en we hadden dus ook geen keus om daar in de opstelling wat tegen over te stellen. Het feit dat ze wisten dat ze tegen deze club de boot in zouden gaan, zorgde er voor dat ze èn goed voetbal lieten zien tot aan het einde, èn ze de koppies niet lieten hangen. In de rust stond FC Fochteloo B1 tegen een achterstand aan te kijken van 0-6.

SYTZE

Op zaterdag 22 februari 1992 organiseert B.J. Centrum Aekinga in de Steegdenhal in Appelscha zijn elfde zaalvoetbaltoernooi voor B-junioren, aanvang 18.30 uur.

AEKINGA TAFELTENNISTOERNOOI

door Frits Diepenbroek

een kleine competitie worden opgezet omdat zowel Guido Foks, Jan van Goethem als Mahdi Bzim met acht punten in de poule waren geïndigd.

Jan van Goethem bleek de sterkste van het drietal en moest tijdens de kruisfinales aantreden tegen Stefan Sens. Uiteindelijk moesten Jan en Guy strijden om de derde en vierde

plaats. Dit werd een zinderende finale van drie sets met Guy als nipte winnaar van de derde plaats. De echte finale ging tussen Peter Bremer en Stefan Sens: twee totaal verschillende spelers! Peter, stoïcijns, rustig, opbouwend en dus koel afmakend terwijl Stefan druk, beweeglijk en zeer energiek achter de tafel stond.

Het werd niet echt spannend, omdat Peter vrij gemakkelijk in twee sets wist te winnen en ook zeer terecht de eerste prijs, de muziekbond van vijftig gulden in ontvangst mocht nemen. Ondertussen was het alweer tien uur geworden en tijd om te gaan slapen. Al met al een zeer geslaagde avond.

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes, Anne Prins en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer,
Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga Info verschijnt eind februari, begin maart.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: Joop Daams, Metthy Strating, Lex Blok, Dick de Graaf, Anne Prins, Frits Diepenbroek, Nilufar Wiersma, Sytze de Vries, Menno Gortworst, Jeroen Engel, Jan Klinkenberg.

Overige foto's: Sytze de Vries.

*Jongeren en medewerkers
van
B.J. Centrum Aekinga
wensen alle lezers
fijne kerstdagen
en een
heel voorspoedig 1992*

Teamoverleg team 3